

Jiří Wolker (1900 - 1924)

*Zde leží Jiří Wolker, básník, jež miloval svět
A pro spravedlnost jeho chtěl se bít
Dřív však, než mohl srdce své k boji vytažit
Zemřel, mlád - dvacet čtyři let...*

Jiří Wolker sice v okolí neumřel, ale prožil tu šťastné období na skautském táboře a po smrti se sem také přišel podívat. Do dění mezi ostatními dušemi se moc nezapojuje, spíš prochází, glosuje. Občas straší nebohé děti. Je ale ochoten někdy poradit a pomoci.

Alfréd Münz (1924 - 1944)

Alfréd Münz měl těžký život. Na krátké období svých náctiletých let do roku 39 vzpomíná jako na jediné šťastné období. Válka vypukla, když bylo Alfrédovi pouhých 15 let. Jeho rodina, celá židovská, podnikala v Praze, ale po ustanovení Protektorátu se radši z horké Prahy tajně přesunuli za příbuznými do vesnice Kejžlice kde doufali, že bude klidněji a nikdo je nebude hledat. Alfréd tak 4 roky žil poblíž Orlovských hvozdů, volný čas trávil na procházkách a často i poblíž hájovny.

Hajného dcera Anička, v té době šestnáctileté děvče, ho velmi okouzila. Marně se pokoušel získat její pozornost a lásku. Když v roce 44 Gestapo odvedlo z chalupy v Kejžlicích jeho rodiče, byl Žid Alfréd zrovna v lese. Když se vrátil, celý svět se mu před očima hroutil. Rodiče pryč, Alfréd podle plakátu na návsi hledaný Gestapem, Anička nedostupná a konec války v nedohlednu. Alfréd utekl do lesů a několik měsíců přežíval ve skrytu. Často měl ovšem na mále - Heinrich Sorger, člen Gestapa z Jihlavy po něm neúnavně pátral. Alfréd štvání a neutěšenou situaci nevydržel dlouho. Vzal si život kousek od orlovské hájovny na podzim roku 44.

Anna Poláčková (1926 - 1996)

Anička nežila v klidných poměrech. Otec hajný pil a byl na dceru přísný. Když jí v jejích šestnácti letech začal nadbíhat židovský kluk Alfréd, co se přistěhoval do vesnice, byla by se Anička možná dala svést. Otec ji ale preventivně seřezal, jen Žida za plotem poprvé uviděl. Anička se jeho nátlaku podvolila a snažila se na Alfréda nemyslet. Když se Alfréd těsně před koncem války zabil, Anička ho tehdy sama našla. Cítila za něj vinu a dlouho se nemohla sama se sebou usmířit. V pětadvaceti se provdala za jednoho z místních, kterého vybral otec, aby po něm převzal hájovnu.

Anička neměla svého manžela ráda. Byl podobně hrubý jako předtím její otec. Měl ale i lepší stránky. Za komunistů ubytoval v hájovně hledaného kněze - Jana Bulu. Anna pak

vymyslela plán, jak manželovi ublížit - chtěla ho udat za pomáhání knězi. Aby ale neuškodila knězi samotnému, chtěla ho dopředu varovat dopisem a nabídnout mu azyl u své známé. Plán se ale tak docela nezdařil. Dopis se ke knězi nedostal a STB ho tak našla zcela nepřipraveného v hájovně. Manžel Anny se z obvinění nakonec přes kontakty dostal poměrně snadno a Anně zůstaly opět jen výčitky svědomí.

Anna Poláčková zemřela přirozenou smrtí v roce 1996, ale její ztrápená duše nedošla klidu ani po smrti.

Heinrich Sorger (1897 - 1945)

Heinrich Sorger byl příslušníkem Gestapa z okresního velitelství v Jihlavě. Na starosti měl výhradně výkon potřebných kroků ke "konečnému řešení židovské otázky." Vyhledával ve svém okrese židovské rodiny, organizoval transporty apod. V roce 44 se dostal na stopu jedné z rodin, které na začátku války utekly z Prahy a schovávaly se na Jihlavsku. Dům rodiny Münzových navštívilo Gestapo na jaře roku 44, odvedli s sebou rodiče. Nenašli ovšem syna - Alfréda Münze a téměř žádný majetek. Sorger byl přesvědčený, že Münzovi se z Prahy odstěhovali z obavy o svůj majetek a nechápal, jaktože téměř žádný nenašel. Došel tedy k závěru, že rodinné bohatství někde ukryl syn Alfréd. Mladé Žida proto zuřivě hledal a pronásledoval dalších několik měsíců, dokud se stíhaný mladík neoběsil v orlovských lesích.

Heinrich Sorger zemřel ke konci války. Na začátku května se snažil pěšky dostat za hranice kraje a odjet na Moravu, kde by nebyl známý. V noci ovšem zabloudil a s těžkým batohem se utopil v rybníčku poblíž orlovské hájovny.

Jan Bula (1916 - 1955)

Katolický kněz Jan Bula měl až do nástupu komunismu poměrně klidný život. Mládí prožil ve vesničce Budíkov, odkud se později přestěhoval do Světlé nad Sázavou. Duchovní život a život v církvi byl pro Honzu vždy důležitá součást života. Po malé neuspokojivé zkušenosti s prací v obchodu se rozhodl více věnovat církvi, absolvoval kněžský seminář v Praze, kde ho oslovila činnost a angažovat ostatních kněží. Viděl, že v takové pozici má skutečnou možnost pomáhat lidem. Po studiích se vrátil zpět do rodného kraje a jeho domovským kostelem se stal nejprve ten v Krásné Hoře, ale později převzal místo v Havlíčkově Brodě. Byl mezi lidmi velmi oblíbený. V roce 48, po komunistickém převratu bral jako svoji samozřejmou povinnost proti tomuto zlu lidi varovat. Jeho kázání byla brzo zakázána a Jan Bula sám pronásledován. Jan nevěřil, že by komunismus mohl vydržet dlouhou dobu a tak zvolil cestu, jak doufal, dočasněho útěku. Skryl se ke známému z mládí, z vedlejší vesnice Kejžlice, který byl hajným na Orlovské myslivně. Odloučená samota v lesích byla pro uprchlíka ideální.

Štěstí ovšem Janu Bulovi nepřálo. Hajného manželka se rozhodla nešťastně řešit své spory s manželem pomocí udání. Kněze chtěla předem varovat dopisem, který ovšem její manžel omylem založil. Jana Bulu tak příslušníci STB našli v chalupě zcela nepřipraveného. Skončil

nejprve v pražské věznici na Borech a poté v táboře nucených prací Věž. Jan Bula neměl dost síly, aby v táboře vydržel dlouho. Onemocněl a to spolu s vytrvalou šikanou bachaře Frídla rozhodlo o jeho konci. Po jednom zvlášť silném bití se Bula již nezvedl.

Miloslav Frídl (1915 - 2000)

Ani Miloslav Frídl neměl šťastný život jako většina našich bloudících duší. Vyrůstal v chudé rodině ve vesnici Jedouchov. Miloslav Frídl starší nebyl obdařen vysokou inteligencí. Frídlůva matka toho využívala a svého muže bezostyšně využívala a ponižovala. Ve svém synovi pak viděl jen obraz svého "muže blbce" a nikdy ho neměla ráda. Miloslav Frídl tedy nevyrůstal v příjemném prostředí. Svého otce litoval a matku téměř nenáviděl. Při nejbližší příležitosti z domova utekl a potuloval se po kraji a vydělával si, jak se dalo. Po válce se ale přeci jen vrátil domů, aby se podíval, jak se rodině daří. Zjistil, že jeho rodiče válku nepřečkali. V chudých válečných letech se otec snažil získat něco k jídlu pytláctvím a při jedné výpravě byl zastřelen četníky. Ačkoliv ho jeho žena navenek hlasitě proklínala, po jeho smrti si nedokázala sama poradit. Ve studené chalupě v roce 45 zemřela na zápal plic.

Miloslav Frídl se do chalupy nastěhoval, ale nikdy neměl v místě smrti svých rodičů klid. Přízrak otce a "inteligence," kterou po něm zdědil a nešťastný osud kruté matky ho pronásledovaly celý život. Po příchodu komunismu vzal místo dozorce v blízkém táboře nucených prací u vesnice Věž. Ač se mu práce zprvu nelíbila, nevědomky jí brzy přivykl a své problémy a komplexy si začal vylévat na věznicích. Inteligentní mladý kněz Jan Bula byl Frídlůvi obzvlášť nepříjemný a tak získal zvláštní výsadu pravidelného bití. Po jednom takovém výprasku ale Bula zemřel. Pro vedení tábora to sice nebyl žádný velký problém, takové věci se stávaly, ale pro Frídlůvu psychiku další zářez. Říká se, že po uzavření tábora ve Věži se vrátil jako jiný člověk. Krutý a agresivní podivín, neustále mluvící o mrtvých rodičích a mrtvém knězi. Život dožil stále ve stejné chalupě v Jedouchově.